

การวิเคราะห์วัตถุนิยมภาษาวิธีของคาร์ล มาร์กซ Karl Marx's Dialectical Materialism Analysis

ประธาน คงเรืองราช,
สุวิน ทองปิ่น และ จรัส ลีกา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Phrathan Kongruangrach,
Suwin Thongpan and Jaras Leeka
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand
Corresponding Author, Email: kapko1990@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาภาษาวิธี 2) เพื่อศึกษาวัตถุนิยมภาษาวิธีของคาร์ล มาร์กซ 3) เพื่อวิเคราะห์วัตถุนิยมภาษาวิธีของคาร์ล มาร์กซ เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร โดยการเก็บข้อมูลจากเอกสารปฐมภูมิ และเอกสารทุติยภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาตามหลักอุปนัยวิธี

ผลการวิจัยพบว่า

1) ภาษาวิธี คือ วิธีการสนทนาในการหาคำตอบหรือการหาข้อยุติ ต่อมาภาษาวิธีถูกนำไปใช้ในการพัฒนาและในการแก้ปัญหา โดยการเริ่มต้นจากสภาวะการณ์พื้นฐาน เมื่อสภาวะการณ์พื้นฐานเกิดความขัดแย้งขึ้น จึงหาวิธีการแก้ปัญหาสภาวะการณ์พื้นฐานจนได้สภาวะการณ์ใหม่เกิดขึ้น ต่อมาสภาวะการณ์ใหม่เกิดความขัดแย้งขึ้นอีก จึงหาวิธีการแก้ปัญหาสภาวะการณ์นั้นจนได้สภาวะการณ์ใหม่เกิดขึ้นอีก ซึ่งทำวิธีการอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งได้สภาวะการณ์สมบูรณ์ ซึ่งเรียกวิธีการนี้ว่าภาษาวิธี

2) วัตถุนิยมภาษาวิธีของ คาร์ล มาร์กซ ได้แก่ การนำวิธีการภาษาวิธีมาใช้ในการพัฒนาทางด้านวัตถุที่เกิดจากความขัดแย้ง โดยธรรมชาติของสรรพสิ่งหรือวัตถุแล้ว ล้วนแต่ตกอยู่ภายใต้สภาวะการณ์ขัดแย้ง โดยเริ่มจากทฤษฎีพื้นฐานที่ว่าวัตถุมืดมีความขัดแย้งอยู่ตลอดเวลา ความขัดแย้งนำไปสู่การเคลื่อนไหว และการเคลื่อนไหวจะนำไปสู่การพัฒนา

3) วิเคราะห์วัตถุนิยมภาษาวิธีของ คาร์ล มาร์กซ ได้แก่ การนำโลกทัศน์ในการพัฒนาชนชั้นกรรมาชีพที่เกิดความขัดแย้ง โดยเฉพาะความขัดแย้งทางเศรษฐกิจ กระบวนการผลิต การใช้แรงงาน ซึ่งมีประเด็นในวิเคราะห์ 4 ประการ คือ 1) สรรพสิ่งมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง จากปริมาณไปสู่คุณภาพ 2) สรรพสิ่งมี

* วันรับบทความ: 13 มิถุนายน 2564; วันแก้ไขบทความ 13 กรกฎาคม 2564; วันตอบรับบทความ: 15 กรกฎาคม 2564

ความสัมพันธ์กัน ไม่มีสิ่งใดดำรงอยู่อย่างโดดเดี่ยว 3) สรรพสิ่งมีความขัดแย้ง 4) ความขัดแย้งภายในเป็นสาเหตุและความขัดแย้งภายนอกเป็นเงื่อนไขนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง

คำสำคัญ: วัตถุนิยมภาษาวีธี; คาร์ล มาร์กซ

Abstracts

Dialectical is the science of general laws of motion that includes the outside world and human thought. The change is a collision of opposite forces. The final conclusion or conclusion will be formed as a new chapter. Is a paradigm in that way Change gives rise to developments based on internal conflicts. It starts with the belief that everything has a fundamental internal conflict.

Karl Marx's dialectics are the scientific worldview of the proletariat. It is the explanation and understanding of phenomena in the natural world. As well as its path, it is a materialistic model for researching phenomena in the natural world. And how to recognize these phenomena Dialectical Based on class conflict.

Karl Marx used dialectical processes to explain theories of class and proletarian revolution. This has also enriched and developed the basic theory of socialism and science in itself. And only by using this dialectical materialism approach we can get to the idea of the state of the proletariat and the times when it comes.

Keywords: Dialectical Materialism; Karl Marx

บทนำ

การเคลื่อนไหวในบริบทของสังคมโลก นับตั้งแต่มีการปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุโรปเมื่อคริสต์ศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่ไปในทุกมิติ ทุกวงการ (บุญศักดิ์ แสงระวี, 2559 : 19) ทั้งทางด้านการเมือง การปกครอง การเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ การศาสนา ฯลฯ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ยังผลให้มีการขับเคลื่อนโครงสร้างทางสังคมแบบก้าวกระโดดจนผู้คนไม่สามารถปรับตัวให้เท่าทันได้ โดยเฉพาะโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรุนแรง วิถีชีวิต ภาคเกษตรกรรมหรือสังคมที่เกื้อกูลพึ่งพากันและกันสูญหายไป ผู้คนส่วนมากเข้าสู่โรงงานอุตสาหกรรม ระบบทุนนิยมตามปรัชญาทางเศรษฐศาสตร์คลาสสิกของ ฌอง-บาติสต์ เซย์ และอดัม สมิท นั้น ทรงอิทธิพลต่อการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของสังคมยุโรปอย่างยิ่ง ในท่ามกลางการไหลทะยานของกระแสการปฏิวัติอุตสาหกรรมโดยฐานเศรษฐกิจแบบทุนนิยมยุคแรกนั้น กลับก่อปัญหาซ้อนขึ้นในทุกสังคม เช่น ปัญหาความลำบากแร้นแค้นของกรรมกรแรงงานรับจ้าง ปัญหาความแตกต่างของฐานะรายได้ระหว่างเจ้าของธุรกิจกับแรงงาน และปัญหาของระบอบการเมืองการปกครองที่ไม่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

ท่ามกลางการเปลี่ยนรูปแบบการผลิตได้เกิดปัญหาสะสมขึ้นในสังคมอย่างขนานใหญ่ตามไปด้วย การขับเคลื่อนแก้ไขปัญหามาจากผู้ได้รับผลกระทบก็เกิดต่อเนื่องอย่างไม่อาจปฏิเสธได้ กระบวนการเปลี่ยนแปลงจากปัญหาเหล่านี้ ได้มีการศึกษาคิดค้น (สมัคร บุราราศ. 2526 : 18.) เพื่อแก้ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น เพื่อหาคำตอบให้กับองค์การนำในสังคม หรือรัฐบาลของรัฐบาลเหล่านั้น เช่น การเสนอระบบสหกรณ์การผลิต (วิทยากร เชียงกูล. 2550 : 4.) การเสนอรูปการสังคมนิยมเพื่อลดความขัดแย้ง รวมถึงการจัดการความขัดแย้งโดยใช้อำนาจรัฐ การดำเนินการในข้อเสนอเหล่านี้ โดยส่วนมากได้รับการเมินเฉยจากผู้กุมอำนาจรัฐ หรือไม่ก็เป็นแนวทางที่ไม่เท่าทันสถานการณ์เปลี่ยนแปลงทางปัญหา ในกระบวนการจัดการภาวะวิกฤตินี้กลับขาดแคลนปรัชญาและแนวคิดหลักที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ในความมืดบอดทางปัญญาได้ผุดบังเกิดปัญญาชนนักปฏิวัติชนชั้นกรรมาชีพเข้ามาเสนอปรัชญาในการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาโครงสร้างทางเศรษฐกิจสังคม และเสนอทางออกในการแก้ไขปัญหา ซึ่งได้แก่ คาร์ล มาร์กซ (Peter Singer. 2558. : 6) ผู้เสนอปรัชญาวัตถุนิยมประวัติศาสตร์ (Historical Materialist) และปรัชญาวัตถุนิยมวิภาษวิธี (Dialectical materialism) จากสถานการณ์ที่เศรษฐกิจตกต่ำไปทั่วยุโรปในทศวรรษที่ 1840 และ 1850 ได้สร้างปัญหาความเดือดร้อนไปทุกภาคส่วน โดยเฉพาะกรรมกรผู้ใช้แรงงานรับจ้างเลี้ยงชีพซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของสังคมแล้วได้ประสบปัญหาเกินที่จะเยียวยา ในขณะที่อำนาจรัฐที่มีบทบาทเป็นกลไกหลักแต่ไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้น ซึ่งโดยสถานะแล้วถ้าหากไม่เป็นศักดินาตั้งเดิมก็จะเป็นเผด็จการอำนาจนิยม หลักการวิเคราะห์สภาพสังคมโดยใช้กระบวนการทางความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลตามหลักวิทยาศาสตร์ การไตร่ตรองส่องถึงรากเหง้าแห่งปัญหา การเชื่อมโยงกับกลุ่มผู้เดือดร้อนทุกข์เข็ญ รวมถึงหมุดหมายที่สามารถสร้างจินตภาพร่วม เช่น รัฐแห่งชนชั้นกรรมาชีพ สังคมแห่งความเสมอภาค สังคมนิยม เหล่านี้ล้วนเป็นเหตุเป็นผล สร้างความหวังสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมนำไปสู่การแก้ปัญหาคุณภาพชีวิตต่อชนชั้นล่าง

คาร์ล มาร์กซ ได้ทำการปรับปรุงปรัชญาวัตถุนิยมวิภาษวิธี (Dialectical Materialism) อันเป็นวิธีคิดที่ต่อเนื่องจากปรัชญาจิตนิยมสัมบูรณ์ (Absolute Idealist) ของเฮเกิล อีกทั้งโดยข้อเท็จจริงซึ่งเป็นที่รับรู้โดยทั่วไปว่า トラบดที่ยังคงมีระบบทุนนิยมเป็นกระแสหลักทางเศรษฐกิจ และบางรัฐชาติที่ยังปกครองด้วยระบบเผด็จการอำนาจนิยม ปรัชญาและแนวทางของคาร์ล มาร์กซ ก็ยังคงได้รับการกล่าวถึงและเรียกร้องให้กลับมาอยู่เสมอ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิภาษวิธี
2. เพื่อศึกษาวัตถุนิยมวิภาษวิธีของคาร์ล มาร์กซ
3. เพื่อวิเคราะห์วัตถุนิยมวิภาษวิธีของคาร์ล มาร์กซ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารปฐมภูมิและเอกสารทุติยภูมิ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ (Primary sources) โดยการศึกษาค้นคว้าผลงานของ คาร์ล มาร์กซ และฟรีดริช เองเงิลส์ เช่น The German Ideology, The Communist Manifesto, The Eighteenth Brumaire of Louis Bonaparte, Das Kapital ซึ่งเป็น ผลงานของ เกออร์ค วิลเฮล์ม ฟรีดริช เฮเกล คือ จิตนิยมสัมบูรณ์ (Absolute Idealism) วิชาวิธีของนายกับทาส (Master-Slave Dialectic) และข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ เอกสาร หนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารชั้นทุติยภูมิ (Secondary sources) โดยการศึกษาจากเอกสาร หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องและบทความต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในบางส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้คัดเลือกผลงาน การค้นคว้าของนักวิชาการและผู้ที่มีความรู้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเรื่องวิชาวิธี วัตถุนิยมวิชาวิธี และปรัชญา แล้วทำการรวบรวม และเรียบเรียงข้อมูลตรวจสอบเนื้อหาสาระสำคัญให้ถูกต้อง สรุปผลการศึกษา แล้วนำเสนอโดยวิธีพรรณนาเชิงวิเคราะห์ เพื่อเป็นผลการวิจัยต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บได้จากเอกสารปฐมภูมิและเอกสารทุติยภูมิ โดยการนำมาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล หลังจากนั้นนำข้อมูลมาแยกแยะจัดหมวดหมู่ ทำการตีความหมาย แล้วจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการพรรณนาตามหลักอุปนัยวิธี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) มุ่งศึกษาเรื่องหลักคิดและพื้นฐาน จากหลักวัตถุนิยมวิชาวิธีของคาร์ล มาร์กซ โดยศึกษาข้อมูลจากผลงานของ คาร์ล มาร์กซ ที่มีพื้นฐานแนวคิดมาจากฟรีดริช เองเงิลส์ และหนังสือตำราเอกสารสำคัญด้านวัตถุนิยมพร้อมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาซึ่งประกอบไปด้วย 3 ประเด็นหลัก คือ 1) ศึกษาวิชาวิธีในทัศนะของนักปรัชญาทั่วไป 2) ศึกษาวัตถุนิยมวิชาวิธีของคาร์ล มาร์กซ 3) วิเคราะห์วัตถุนิยมวิชาวิธีของคาร์ล มาร์กซ ที่มีความสอดคล้องกับยุคสมัย

2. ขอบเขตด้านเอกสาร

1) เอกสารชั้นปฐมภูมิ คือ ผลงานทางวิชาการของของ คาร์ล มาร์กซ เฟรเดอริก แองเกลส์ และ วิลเฮล์ม ฟริตซ์ เฮเกล ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

2) เอกสารชั้นทุติยภูมิ คือเอกสาร ตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องและบทความต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในบางส่วนที่เกี่ยวข้องเช่น หนังสือ งานวิจัย บทความ และวิทยานิพนธ์รวมทั้งเอกสารจากสื่ออินเทอร์เน็ต

ผลการวิจัย

วัตถุนิยมภาษาวี

ภาษาวี หมายถึง วิธีการโต้แย้ง ที่มาของคำศัพท์ภาษาวีก็คือ ในยุคสมัยกรีกโบราณนั้นเคยมีรูปแบบการปกครองที่มีสภาเมืองเป็นที่ประชุม ในการประชุมแต่ละครั้งนั้นจะมีประธานอยู่ตรงกลางผู้เข้าร่วมประชุมแยกเป็น 2 ส่วนเป็นฝ่ายซ้ายและฝ่ายขวา ทำหน้าที่อภิปรายโต้แย้งหาทางแก้ปัญหาและข้อขัดแย้งต่าง ๆ วิธีนี้เรียกว่า ภาษาวี หลังจากนั้นก็ใช้ในการค้นคว้าวิวัฒนาการกฎเกณฑ์ทั่วไปของโลก ภาษาวีเห็นว่าสรรพสิ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและเคลื่อนไหวอยู่เป็นนิรันดร์ การวิวัฒนาการของโลกเป็นไปตามผลที่เกิดจากความขัดแย้งของมันเอง

การขัดแย้งทางความคิด หรือการมีความคิดเห็นที่ต่างต่างนั้นแท้จริงแล้วเกิดมาจากคู่กับสังคมมนุษย์ กระบวนการลดความตึงเครียดแตกต่างระหว่างมนุษย์นั้นจึงมีทางเลือกหรือทางออกที่หลากหลายตามลักษณะเฉพาะของแต่ละสังคม เช่น การอภิปราย การระดมสมอง และการโหวต เป็นต้น แต่กระบวนการแก้ไขความขัดแย้งเหล่านี้บังเกิดผลก็แต่เพียงการเกิดการชนะกันด้วยสำนวนโวหารเท่านั้นไม่สามารถนำไปสู่การเกิดผลสรุปอันเป็นที่ยอมรับในระยะยาวได้ ภาษาวี (Dialectic) ได้ถือกำเนิดในสังคมกรีกโบราณเป็นกระบวนการหาบทสรุปในการที่จะคลี่คลายหรือระงับข้อแตกต่างทางความคิด นอกจากนี้กระบวนการทัศนทางคุณธรรม จริยธรรม ที่สืบทอดโดยองค์ความรู้จากสังคมรุ่นเก่าก่อน ได้ถูกทำลายจากสภาพปัจจุบันในสังคมช่วงนั้น ๆ โดยเฉพาะองค์ประกอบด้าน ประชากรศาสตร์ การเมืองการปกครอง ค่านิยม ความเชื่อที่แตกต่าง ทำให้ระบบคุณค่าในสังคมแต่ละยุคสมัยแปรเปลี่ยนตามไปด้วย

ประวัติศาสตร์ของปรัชญาเริ่มจากภาษาวีอันเรียบง่ายในสมัยโบราณต่อมาก็พัฒนาเป็นภาษาวีจิตนิยมของเฮเกล ในที่สุดจึงพัฒนามาเป็นวัตถุนิยมภาษาวีของลัทธิมาร์กซเป็นภาษาวี 3 ชนิดที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง วัตถุนิยมภาษาวีของลัทธิมาร์กซจึงเป็นภาษาวีที่มีวิวัฒนาการขั้นสูงสุดเป็นโลกทัศน์กับทฤษฎีที่เป็นวิทยาศาสตร์เพียงหนึ่งเดียวของชนชั้นกรรมาชีพ

เราเคยกล่าวว่าโลกทัศน์ของวัตถุนิยมภาษาวีเป็นโลกทัศน์ที่ถูกต้อง วัตถุประสงค์ของการศึกษาปรัชญา วัตถุนิยมภาษาวีก็คือ จะนำโลกทัศน์วัตถุนิยมภาษาวีไปใช้ประโยชน์ในการทำงานต่าง ๆ โลกทัศน์วัตถุนิยมภาษาวีเห็นว่าธาตุแท้ของโลกตั้งแต่ไหนแต่ไรมานั้นเป็นวัตถุ สรรพสิ่งทั้งหลายของโลกนี้ล้วนมีการเคลื่อนไหวที่

เปลี่ยนแปลงพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งสิ้น วัตถุประสงค์ดำรงอยู่ตามภาวะวิสัยเกิดการวิวัฒนาการไป ตามกฎภาวะวิสัยของมันโดยไม่หันเหไปตามความต้องการทางอัตวิสัยของเรา ดังนั้นไม่ว่าจะทำงานชนิดใดต้องไม่เริ่มจากเจตจำนงหรือความต้องการทางอัตวิสัยของเรา เพราะจะมีโอกาสล้มเหลวอย่างมากหากต้องการจะประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ต้องเริ่มต้นจากการศึกษาเพื่อรับรู้สภาวะความเป็นจริงทางภาวะวิสัยในการดำรงอยู่ของสิ่งนั้นให้แจ่มชัดเสียก่อนทำความเข้าใจเงื่อนไขของภาวะวิสัยให้ได้แล้วอาศัยสภาพความเป็นจริงกับเงื่อนไขที่ดำรงอยู่มาสร้างแผนการหรือโครงการตามความต้องการทางอัตวิสัยของเราจึงจะสามารถหลีกเลี่ยงความผิดพลาด หรือเกิดความผิดพลาดได้น้อยที่สุดเมื่อจะสรุปงานก็สามารถสรุปเอาหลักการทั่วไปที่เหมาะสมมาใช้กับสรรพสิ่งได้ กล่าวก็คือ สรรพสิ่งที่ดำรงอยู่ทางภาวะวิสัยต้องมาก่อนจิตสำนึกอัตวิสัยของเรานี้คือหลักการปรัชญาโลกทัศน์พื้นฐานที่สุดของปรัชญาวัตถุนิยมวิทยาศาสตร์

ในยุคสมัยของคาร์ล มาร์กซระบบทุนนิยมพัฒนามากที่สุดที่เยอรมันในเขตไรน์แลนด์ และถึงแม้ว่าระบบฟิวดัลจะถูกกวาดล้างไปโดยกองทัพโปแลนด์ อีกทั้งปรากฏว่านักปรัชญาอย่างเฮเกล (Hegel) ได้ปรับเปลี่ยนความคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงของสังคมไปเพื่อสนับสนุนรัฐกษัตริย์ แต่บรรดาลูกศิษย์หนุ่มของเฮเกล เช่น บรูโน บาวเออร์ (Bruno Bauer), เดวิด สเตราส์ (David Strauss) กลับหันมาใช้แนวคิดจากยุคแสงสว่าง เพื่อเสนอการปฏิรูประบบ และในกรณี ฟอยเออร์บาค มีการเน้นสภาพวัตถุในโลกจริงแทนแค่เครื่องความคิดก้าวหน้ามาร์กซ อธิบายว่าระบบทุนนิยมที่ สมบัติกับบริคาร์โด พุดถึงทำให้ชีวิตมนุษย์ตกอยู่ภายใต้อำนาจของกลไกตลาด ส่วนฟอยเออร์บาคก็เคยอธิบายว่ามนุษย์บูชาพระเจ้าที่มนุษย์สร้างขึ้นเอง เหมือนกับว่าพระเจ้าเป็นพลังธรรมชาติ และเขาเรียกปรากฏการณ์นี้ว่าสภาวะแปลกแยก (Alienation) มาร์กซ จึงเสนอว่าอำนาจของกลไกตลาดทุนนิยมเหมือนมนุษย์ก็มีลักษณะแบบนี้เหมือนกัน เพราะมนุษย์เป็นผู้สร้างกลไกตลาดแต่แรก และในระบบทุนนิยมผู้ที่ทำงานกลายเป็นทาสของสิ่งของที่คนงานเคยผลิตในอดีต ข้อสรุปของมาร์กซคือ มนุษย์จะก้าวพ้นความเป็นทาสก็ต่อเมื่อร่วมกันยึดและร่วมกันควบคุมกระบวนการผลิต เสรีภาพจะไม่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติการเมืองเท่านั้น อย่างที่พวกเสรีนิยมเสนอ แต่ต้องมีการปฏิวัติสังคมและการผลิตเพื่อไปสู่เสรีภาพจริงแท้ในสังคมส่วนรวมของสังคมนิยมคอมมิวนิสต์

ประวัติศาสตร์ทั้งหมดของปรัชญา จึงเป็นประวัติศาสตร์แห่งการต่อสู้ของวัตถุนิยมกับจิตนิยม ในประวัติศาสตร์ของปรัชญานั้นยังมีปัญหาการเป็นปฏิปักษ์และการต่อสู้ระหว่างวิชาวิธีกับอภิปรัชญาดำรงอยู่ การต่อสู้ระหว่างวัตถุนิยมกับจิตนิยม และการต่อสู้ระหว่างวิชาวิธีกับอภิปรัชญานั้น คลุกคละปะปนอยู่ด้วยกัน

วิชาวิธีเห็นว่าสรรพสิ่งที่ปวงในโลกล้วนแต่ต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงทั้งสิ้น มูลเหตุแห่งการพัฒนาของสรรพสิ่งนั้นอยู่ที่ความขัดแย้งภายในของมัน ตรงกันข้ามอภิปรัชญาใช้ทัศนะที่โดดเดี่ยว สงบนิ่งและด้านเดียวในการมองโลก ยึดถือเอาสรรพสิ่งที่ปวงว่าต่างอยู่โดดเดี่ยวแก่กันและไม่เปลี่ยนแปลงตลอดไป และถึงแม้ว่าถ้าหากจะมีการเปลี่ยนแปลง ก็จำกัดอยู่แต่เพียงการเพิ่มหรือลดของจำนวนและการเปลี่ยนตำแหน่งที่ตั้งเท่านั้น โดยไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางธาตุแท้ของสรรพสิ่ง ทั้งยังตั้งต้นว่ามูลเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลง

ทั้งปวงอยู่ที่การผลักดันของพลังที่อยู่ภายนอกสรรพสิ่ง ในประวัติศาสตร์ของปรัชญาวิธีหรืออภิปรัชญาถ้าหากไม่รวมตัวเข้ากับวัตถุนิยมก็รวมเข้ากับจิตนิยม วัตถุนิยมแบบอภิปรัชญาไม่สามารถนำแนวทางวัตถุนิยมไปดำเนินอย่างถึงที่สุดได้ เพราะเหตุว่าโลกภววิสัยไม่เพียงแต่มีคุณสมบัติในทางธาตุแท้เป็นวัตถุเท่านั้น หากยังเป็นโลกวัตถุที่เปลี่ยนแปลงและพัฒนาอยู่ตลอดเวลาอีกทางหนึ่งด้วย อีกทั้งต้นธารแห่งการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงก็อยู่ในตัวของวัตถุนั้นเอง ด้วยเหตุนี้แม้แต่ทำความเข้าใจต่อโลกอย่างวิภาษเท่านั้นจึงจะสามารถสะท้อนโฉมหน้าดั้งเดิมของโลกตามที่เป็นจริงได้ จึงจะสามารถนำเอาทศนะวัตถุนิยมไปดำเนินอย่างถึงที่สุดได้

ทศนะของอภิปรัชญาบิดเบือนโฉมหน้าดั้งเดิมของโลกมาสามารถอธิบายต้นธารแห่งการเคลื่อนไหวด้วยตนเองของวัตถุ จึงทิ้งพื้นที่ไว้ให้กับลัทธิอัตวิสัยและจิตนิยม วัตถุนิยมอภิปรัชญาในประวัติศาสตร์ปรัชญาเคยโจมตีจิตนิยมและศาสนาแล้วอย่างหนักหน่วง แต่เนื่องจากมันไม่สามารถทำการอธิบายโลกอย่างสอดคล้องกับวิทยาศาสตร์โดยสิ้นเชิง ฉะนั้นจึงไม่สามารถเอาชนะจิตนิยมและศาสนาได้อย่างถึงที่สุด อีกด้านหนึ่งมีแต่อยู่บนรากฐานของวัตถุนิยมเท่านั้น คนเราจึงจะสามารถยึดกุมการเคลื่อนไหวแบบวิภาษของสรรพสิ่งภววิสัยได้อย่างถูกต้อง จึงจะสามารถทำให้วิภาษวิธีได้รับการพัฒนาไปอย่างสมเหตุสมผล วิภาษวิธีที่เป็นจิตนิยมในประวัติศาสตร์ปรัชญาเนื่องจากถูกผูกมัดโดยระบบจิตนิยมจึงมักจะไม่ถึงที่สุด มีแต่ใช้ปรัชญาวัตถุนิยมวิภาษของลัทธิมาร์กซเท่านั้นจึงจะสามารถรวมเอาไว้ด้วยวัตถุนิยมที่ถึงที่สุดและวิภาษวิธีที่ถึงที่สุดอย่างสุด ๆ ได้

การต่อสู้ของวัตถุนิยมกับจิตนิยมดำรงอยู่หลายพันปีแล้วพร้อม ๆ กับการกำเนิดของปรัชญาลัทธิมาร์กซ การเป็นปฏิปักษ์ของวัตถุนิยมกับจิตนิยมที่สำคัญแสดงออกเป็นการต่อสู้ของวัตถุนิยมวิภาษและวัตถุนิยมประวัติศาสตร์กับจิตนิยมของชนชั้นนายทุน การต่อสู้คือการสะท้อนออกในทางปรัชญาของการต่อสู้ทางชนชั้นของชนชั้นกรรมกรกับชนชั้นนายทุน ในยุคลัทธิจักรวรรดินิยม จิตนิยมชนชั้นนายทุนที่ปฏิบัติต่าง ๆ ได้ปรากฏขึ้น จิตนิยมเหล่านี้เคยมีผลสะท้อนอยู่ในการเคลื่อนไหวของกรรมกรในด้านโลกทัศน์ บรรดาลัทธิฉวยโอกาส และลัทธิแก้ไขในการเคลื่อนไหวของกรรมกร ได้รับผลสะท้อนของจิตนิยมชนชั้นนายทุนในเชิงปรัชญา

การเป็นปฏิปักษ์และการต่อสู้ระหว่างวัตถุนิยมกับจิตนิยมซึ่งเป็นค่ายปรัชญาใหญ่ 2 ค่ายนี้ ในสังคมชนชั้นเป็นการสะท้อนออกของการเป็นปฏิปักษ์และการต่อสู้ระหว่างชนชั้นปฏิวัติกับชนชั้นปฏิกิริยาในทางปรัชญา ปรัชญามักจะเพียบพร้อมไปด้วยลักษณะชนชั้นและลักษณะพรรค ทิศทางมูลฐานของปรัชญาถูกกำหนดโดยผลประโยชน์มูลฐานของชนชั้นที่มันสังกัดอยู่ การดำเนินอย่างถึงที่สุดแห่งแนวโน้มของฝักฝ่ายที่แน่นอนหนึ่งในปรัชญา เป็นการแสดงออกในทางปรัชญาแห่งนโยบายของชนชั้นที่มันสังกัดอยู่

หลักวัตถุนิยมของมาร์กซ

ประกอบไปด้วย

1.โลกและจักรวาล โดยธาตุแท้แล้วเป็นวัตถุ มิได้มีสิ่งทีเรียกว่า มโนคติสัมบูรณ์หรือจิตวิญญาณสากล หรือ จิตสำนึกครอบงำโลกดังที่เฮเกลเชื่อ

2.วัตถุ โลกธรรมชาติ และการดำรงอยู่ของมัน เป็นสิ่งที่กำหนดจิตสำนึกของคนเรา กล่าวคือวัตถุกำหนดความคิดอ่านหรือจิตสำนึกของคนเรา ในขณะที่ปรัชญาจิตนิยมดันทุรังกล่าวว่า จิตสำนึกของคนเรา

เท่านั้นที่ดำรงอยู่จริง ส่วนการดำรงอยู่ของวัตถุและโลกธรรมชาตินั้นเป็นเพียงสิ่งที่อยู่ในจิตสำนึกในความรู้สึก ในจินตนาการ และในมโนคติของเรา และเห็นอย่างเหลวไหลว่าในจักรวาลมีพลังเร้นลับที่อยู่เหนือธรรมชาติที่คอยดลบันดาลให้สรรพสิ่งเป็นไปอย่างโน้นอย่างนี้

แต่ปรัชญาวัตถุนิยมเห็นว่าวัตถุ โลกธรรมชาติ และการดำรงอยู่ของมัน เป็นความจริงทางภววิสัยที่มีอยู่นอกจิตสำนึกของเรา และไม่ขึ้นต่อจิตสำนึกของเรา โลกธรรมชาตินี้เกิดขึ้นก่อนและดำรงอยู่มาหลายพันล้านปีก่อนที่จะมีมนุษย์ เช่นนี้แล้วมันจะเป็นเพียงสิ่งที่อยู่ในจิตสำนึกของเราได้อย่างไร วัตถุที่พัฒนาจนมีความสมบูรณ์ในระดับสูงจะมีความรู้สึกนึกคิด วัตถุที่พัฒนาจนมีความสมบูรณ์ในระดับสูงเกิดขึ้นจากสมองคน และสมองคนก็เป็นอวัยวะของการนึกคิด (ซึ่งก็คือวัตถุ) ดังนั้นจะต้องไม่แยกความนึกคิดออกจากวัตถุ เหมือนกับรุ่นน้องคนหนึ่งของผมเชื่อ เขาเชื่อว่าถ้าทำลายสมองทิ้งไป สุดท้ายเราก็จะหมดความรู้สึก และสามจิตสำนึกของคนเราก็มีบทบาทอย่างเป็นฝ่ายกระทำ ย้อนกลับไปเปลี่ยนแปลงวัตถุ โลกธรรมชาติและการดำรงอยู่ของมันได้เช่นกัน

แม้ว่าวัตถุและการดำรงอยู่ของมันเป็นสิ่งที่กำหนดจิตสำนึกของคนเราแต่ในขณะเดียวกัน บทบาทที่เป็นฝ่ายกระทำของจิตสำนึกคนเราก็สามารถที่จะย้อนกลับไปเปลี่ยนแปลงวัตถุและการดำรงอยู่ของมันได้ กล่าวคือวัตถุกำหนดจิตและจิตก็กำหนดวัตถุเช่นกัน

เป็นข้อเท็จจริงที่ว่ามาร์กซ์ไม่ได้เป็นคนริเริ่มทฤษฎีขัดแย้งนี้โดยตรงแต่เขาได้นำเอาระบบ (System) การขัดแย้งตามความคิดของคานต์ (Emanuel Kant) ซึ่งอธิบายในระดับบุคคล และของเฮเกล (Hegel) ซึ่งอธิบายในระดับกลุ่มคนมาทำการผสมผสานกับแนวความคิดวัตถุนิยม (Materialism) ของฟอยเออร์บัค (Feuerbach) กลายเป็นวิชาวิธีแห่งการเปลี่ยนแปลงโดยมีเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนด (Economic determination)

การขัดแย้งในพื้นฐาน (Basic conflict) ความขัดแย้งในระดับพื้นฐานนี้จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ขึ้นอยู่กับระดับความแตกต่างระหว่างชนชั้นว่าขัดแย้งเพียงใด ถ้ามีมากอัตราความขัดแย้งจะสูง แต่ปริมาณกลุ่มย่อยถ้ามีมากจะลดความขัดแย้งลง หรือโอกาสในการเปลี่ยนแปลงสภาพ ถ้าโอกาสของการเลื่อนสภาพสูงขึ้นได้อัตราการขัดแย้งจะลดลงเช่นเดียวกัน ในขณะเดียวกันถ้าหากเพิ่มอัตราการขัดแย้งก็จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่กว้างขวางลึกซึ้งในโครงสร้าง ซึ่งหมายความว่าโครงสร้างสังคมเก่าจะต้องเปลี่ยนแปลงอย่างมาก

การขัดแย้งขั้นรุนแรง (Violence conflict) อัตราการขัดแย้งชนิดนี้จะมากน้อยย่อมแล้วแต่ปริมาณของกลุ่มย่อยที่จะสามารถรวมตัวกันได้เพียงใดถ้ารวมตัวกันได้ก็จะรุนแรงมากขึ้น และถ้ามีการปรับแก้ระบบของรางวัลและการลงโทษไปในทางคล้อยตามก็จะลดอัตราการขัดแย้งลง และควบคุมการขัดแย้งนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามการขัดแย้งนี้ถ้ารุนแรงไม่สามารถควบคุมได้จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน ซึ่งอาจมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลผู้ปกครองได้

วัตถุนิยมวิภาษเป็นโลกทัศน์วิทยาศาสตร์ของชนชั้นกรรมาชีพ เหตุที่เรียกว่า วัตถุนิยม ก็เพราะการอธิบายและความเข้าใจ ปรากฏการณ์ในโลกธรรมชาติ ตลอดจนวิถีของมัน เป็นแบบวัตถุนิยม ส่วนวิธีมองและวิธีศึกษาค้นคว้าปรากฏการณ์ในโลกธรรมชาติ ตลอดจนวิถีรับรู้ปรากฏการณ์เหล่านั้นนั้นเป็นแบบวิภาษวิธีหลักวัตถุนิยม

วัตถุนิยมของลัทธิมาร์กซ จึงมีความเห็นว่า โลกและกฎของโลก คนเราสามารถที่จะรับรู้ได้อย่างแน่นอน ความรู้เกี่ยวกับกฎของโลกธรรมชาติ และความรู้ที่เกิดจากความชัดเจนที่ผ่านการทดสอบด้วยการปฏิบัติแล้ว เป็นความรู้ที่เปี่ยมไปด้วยความหมายแห่งสัจธรรมภววิสัย และเชื่อถือได้ในโลกนี้ไม่มีสิ่งที่ไม่อาจรับรู้ได้ หากมีแต่สิ่งที่ยังมิได้รับรู้เท่านั้น แต่วิทยาศาสตร์และพลังของการปฏิบัติ จะต้องเปิดเผยมันและรับรู้มันจนได้ในที่สุด ในที่สุด หลักวัตถุนิยมวิภาษวิธี หรือการเปลี่ยนแปลงทางวัตถุของมาร์กซ

อภิปรายผลการวิจัย

ปรัชญาลัทธิมาร์กซจากการได้ศึกษาค้นคว้าที่ผ่านมาเป็นการวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ของมนุษย์ โดยใช้ทฤษฎีวัตถุนิยมวิภาษวิธีเป็นพื้นฐาน บทบาทหน้าที่ความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ส่งผลถึงกันและกันของสังคมกับกระบวนการผลิต ทำให้แนวคิดของมาร์กซเป็นทั้งหลักปรัชญาการเมือง หลักเศรษฐศาสตร์ มานุษยวิทยา นอกจากนี้ในโครงสร้างทางสังคมมาร์กซได้ค้นพบระบบชนชั้น สามารถทำนายพัฒนาการหรือทิศทางของสังคมได้ โดยอาศัยความเกี่ยวโยงความสัมพันธ์ทางการผลิต วัตถุ และผลผลิตเป็นเป้าหมายของความต้องการทุก ๆ ชนชั้น ทำให้ประวัติศาสตร์ของมนุษย์เป็นการต่อสู้ระหว่างชนชั้นในยุคแรกสังคมอาจมีหลายชนชั้น แต่สุดท้ายจะเหลือเพียงนายทุน และกรรมาชีพนั้นจึงเป็นที่มาของกลุ่มชนชั้นนายทุนที่มีอำนาจมากกว่ารวมตัวกันเป็นรัฐ เพื่อคุ้มครองอำนาจและผลประโยชน์ของตน ทำการกดขี่เอาเปรียบชนชั้นที่ต่ำกว่าคือชนชั้นแรงงาน มาร์กซมองว่าระบบนายทุนแท้จริงแล้วเป็นเพียงทายาทของระบบเจ้าทาสและระบบขุนนางศักดินาเป็นส่วนหนึ่งของอำนาจทางการเมือง เพราะมีการขูดรีดแรงงาน ในการขูดรีด ทำให้เกิดการขัดแย้งต่อกัน ฝ่ายหนึ่งคือ ชนชั้นนายทุน จึงได้เสนอยุทธวิธีแก้ความขัดแย้งการเอารัดเอาเปรียบด้วยการโค่นล้มปฏัติรัฐของนายทุน รัฐนายทุนเป็นสัญลักษณ์ของการต่อสู้แย่งชิงอำนาจชนชั้นที่มีอำนาจเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตจะเป็นผู้ปกครอง รัฐจึงเป็นตัวแทนพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของพวกนายทุน มีการกดขี่และเอารัดเอาเปรียบเสมอ สร้างวัฒนธรรม ประเพณี กฎระเบียบ ความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติมากมายตามมา ซึ่งก็ล้วนเป็นเครื่องมือที่ถูกอ้างว่าชอบธรรม เป็นไปเพื่อการรองรับหรือรับใช้ชนชั้นปกครองเท่านั้นทางเลือกสำหรับชนชั้นผู้ถูกกดขี่จึงได้สนับสนุนให้ทำการโค่นล้มปฏัติ อำนาจอย่างเด็ดขาดต่อชนชั้นผู้ปกครองเพื่อเป็นการยุติปัญหาความขัดแย้งได้อย่างถาวร โดยกลุ่มกรรมาชีพผู้มีสำนึกตื่นตัวสร้างระบบการผลิตใหม่โดยรัฐกรรมาชีพเป็นเจ้าของการผลิต ผลประโยชน์ที่ได้จัดเป็นของส่วนรวมเปลี่ยนระบบการเมืองที่ไร้ชนชั้นเข้าสู่ระบบสังคมนิยมที่ปกครองโดยกลุ่มผู้ใช้แรงงาน เมื่อทุกอย่างสมบูรณ์ก็จะสลายรัฐในสังคมนิยมเป็นสังคมคอมมิวนิสต์ สามารถสรุปได้ว่าในแนวคิดของมาร์กซ การเมืองก็คือระบบเศรษฐกิจที่มนุษย์ด้วยกัน สร้างขึ้นมาขูดรีดครอบงำกันเอง รัฐในทัศนะของ

มาร์กซ เป็นสัญลักษณ์ของการต่อสู้ระหว่างชนชั้น ชนชั้นที่มีปัจจัยในการผลิตเป็นผู้ปกครอง รัฐเป็นผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ของพวกนายทุน การมีรัฐ(State) และมีรัฐบาล (Government) ไม่ว่าในยุคไหนๆ จะต้องมีการกดขี่และเอารัดเอาเปรียบกันเสมอ รัฐเป็นบ่อเกิดการแบ่งแยกชนชั้น และนำมาซึ่งความขัดแย้งระหว่างชนชั้น แต่ละชนชั้นก็จะสถาปนาอำนาจของตน พยายามที่จะให้ตนเองอยู่เหนือชนชั้นอื่น กลายเป็นผู้กดขี่ข่มเหงผู้อื่น ดังนั้นกลไกของรัฐจึงเป็นเพียงเครื่องมือแห่งการกดขี่ระหว่างชนชั้น การกดขี่เอารัด เอาเปรียบหรือต่อสู้ขัดแย้งกันระหว่างชนชั้นจะหมดไป ก็ต่อเมื่อมีการยกเลิกชนชั้น ยกเลิกอำนาจรัฐ ความขัดแย้งก็จะไม่บังเกิดขึ้น จะต้องทำการปฏิวัติโดยชนชั้นกรรมาชีพผู้ที่มีมวลชลจำนวนมากซึ่งมีเป้าหมายยึดอำนาจบริหารเพื่อประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่ นำพาสังคมไปสู่ระบบสังคมนิยมและสังคมคอมมิวนิสต์ เป็นการสิ้นสุดของรัฐหลงเหลือแต่การบริหารจัดการที่ไม่ใช่การปกครอง ไม่มีชนชั้น หรือรัฐปกครองไร้การเอารัดเอาเปรียบ มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ทฤษฎีสันตูกนำมาเป็นของส่วนรวม โดยมีปรัชญาทางการเมืองว่ามนุษย์ทุกคนจะต้องมีความเท่าเทียมกัน มีโอกาสเข้าถึงหรือ ได้รับปัจจัยสี่ที่เป็นพื้นฐานจำเป็นของชีวิต ไม่มีการข่มเหงหรือเอาเปรียบต่อกันอันแสดงถึงเสรีภาพที่แท้จริง

เมื่อรัฐมีความสัมพันธ์กับมนุษย์อย่างใกล้ชิด มนุษย์อยู่ภายใต้การปกครองของรัฐและอาศัยรัฐนั้นเป็นที่แสวงหาความสุขและสิ่งที่ต้องการของตน และรัฐก็ต้องอาศัยมนุษย์เป็นองค์ประกอบเพื่อความสมบูรณ์ รัฐประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ คือ ประชากร ดินแดน รัฐบาล และอำนาจอธิปไตย

รัฐเป็นองค์การทางการเมืองมีอำนาจที่จะกำหนดอำนาจหน้าที่แห่งองค์การอื่น ๆ ภายในรัฐ รัฐนายทุนเป็นสัญลักษณ์ของการต่อสู้แย่งชิงอำนาจชนชั้นที่มีอำนาจเป็นเจ้าของการผลิตจะเป็นผู้ปกครอง รัฐจึงมีบทบาทในการเป็นตัวแทนพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของพวกนายทุน มีการกดขี่และเอารัดเอาเปรียบเสมอ สร้างวัฒนธรรม ประเพณี กฎระเบียบ ความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติมากมายตามมา ซึ่งก็ล้วนเป็นเครื่องมือที่ถูกอ้างว่าชอบธรรม เป็นไปเพื่อการรองรับหรือรับใช้ชนชั้นปกครองเท่านั้นสนับสนุนให้ทำการโค่นล้มปฏิวัติอำนาจอย่างเด็ดขาดต่อชนชั้นผู้ปกครองเพื่อเป็นการยุติปัญหาความขัดแย้งได้อย่างถาวร โดยกลุ่มกรรมาชีพผู้มีสำนึกตื่นตัวสร้างระบบการผลิตใหม่โดยรัฐกรรมาชีพเป็นเจ้าของการผลิต ผลประโยชน์ที่ได้จัดเป็นของส่วนรวม เปลี่ยนระบบการเมืองที่ไร้ชนชั้นเข้าสู่ระบบสังคมนิยมที่ปกครองโดยกลุ่มผู้ใช้แรงงาน เมื่อทุกอย่างสมบูรณ์ก็จะสลายรัฐในสังคมนิยมเป็นสังคมคอมมิวนิสต์

มาร์กซเห็นว่า ในที่สุดกรรมกรจะร่วมมือกันกำจัดนายทุน และระบบทุนนิยม ซึ่งเป็นที่มาแห่งความทุกข์ยากของเขาไป และกรรมกรจะช่วยจัดระบบสังคมใหม่ คือสังคมนิยม คือรัฐจะเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตทั้งหมด แต่ละคนจะทำงานให้รัฐ และได้รับผลตอบแทนตามกำลังงานของตน มาร์กซเรียกการปกครองนี้ว่าเผด็จการชนชั้นกรรมาชีพและระบบนี้จะปูทางไปสู่ระบบคอมมิวนิสต์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ในมิติความสำคัญ ถือได้ว่า คาร์ล มาร์กซ เป็นนักปรัชญาเอกของโลกในตำแหน่งที่มีผู้รู้จักเขามากที่สุดก็ได้ ทั้งชีวิตประวัติ ผลักคิด ผลงาน ได้รับการแปลภาษาขยายผล การผลิตซ้ำในรูปแบบสื่อต่าง ๆ อีกทั้งยังมีผู้เชื่อมั่นในวิถีคิดแบบเขาดำเนินการศึกษาต่อยอดทั้งในนามมาร์กซิสต์และผู้สนใจทั่วไป หากแต่ในประเทศไทย ผลงานทางปัญญาของคาร์ล มาร์กซ โดยเฉพาะในด้านเอกสาร สิ่งพิมพ์ ซึ่งมีกฎหมายกีดกันการเผยแพร่ หรือห้ามผลิต ห้ามจำหน่ายแจกเป็นจำนวนมาก เช่น ขัดกับกฎหมายความมั่นคง ถูกห้ามโดยประกาศคณะปฏิวัติ-คณะปฏิรูปเป็นจำนวนมาก ถูกกีดกันโดยเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ ทำให้วงการปรัชญา วงการวิชาการ หรือผู้สนใจใฝ่ศึกษาขาดโอกาสที่จะเข้าถึงข้อมูลหรือแหล่งคลังทางปัญญา

ข้อเสนอ : ยกเลิกกฎหมายล้าหลังเหล่านั้นทุกกรณี เปิดเสรีเช่นงานวิชาการปกติเพื่อที่ประชาชนผู้สนใจ หน่วยงานสถานศึกษา รวมถึงเครือข่ายวิชาการ ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เผยแพร่ รวมถึงวิเคราะห์วิจารณ์ได้อย่างอิสระไม่ถูกปิดกั้นหรือหวั่นเกรงกฎหมายบ้านเมือง

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ควรมีการก่อตั้งสถาบัน คาร์ล มาร์กซ หรือสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับมาร์กซิสต์ โดยเฉพาะ เพื่อนำไปสู่การศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจังเป็นระบบ เกิดความลึกซึ้งทั้งในด้านเนื้อหาวิชาการและมิติความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์

3. ข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาปัญหาศานากับรากเหง้าความคิดในแนวทางคอมมิวนิสต์
2. การศึกษาเปรียบเทียบปรัชญาการเมืองของคาร์ล มาร์กซ กับระบอบประชาธิปไตย
3. การศึกษาแนวคิดทางการเมืองหลังมาร์กซิสต์
4. การพัฒนาการแนวคิดรัฐสวัสดิการในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย
5. การปฏิบัติเศรษฐกิจในสังคมไทยด้วยวิถีชีวิตของคาร์ล มาร์กซ
6. การปฏิบัติการเมืองการปกครองไทยด้วยวิถีชีวิตของคาร์ล มาร์กซ

เอกสารอ้างอิง

- Peter Singer. (2558). *มาร์กซ ฉบับพกพา*. แปลโดย เกษียร เตชะพีระ. กรุงเทพมหานคร: โอเพ่น เวิลด์ส์ พับ
ลิชชิงเฮ้าส์.
- บุญศักดิ์ แสงระวี. (2559). *ว่าด้วยทุน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ชนนิยม.
- วิทยากร เชียงกุล. (2550). *กำเนิดและพัฒนาการของขบวนการสหกรณ์*. กรุงเทพมหานคร: ชมรมศึกษาผลงาน
วิทยากร เชียงกุล.
- สมัคร บุราวาส. (2526) *ปัญหาวิวัฒน์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิมพ์ลักษณ์ ศยาม.